

humà. Aquestes són les dues úniques coses que jo miro en fer una funció. Per això m'és igual que sigui un Shakespeare o un Lope de Vega o un contemporani.

R: I els joves actors que ara comencen i volen dedicar al teatre, estan ben preparats, és a dir, les escoles de teatre donen una bona educació teatral?

J.M.P.: S'ha de dir que a Barcelona hi ha una situació òptima. Em consta perquè ho estic vivint per exemple en el programa de televisió que faig on cada dia arriba més gent jove. En aquest moment, l'Institut de Teatre prepara i treu unes promocions d'actors meravellosament preparades. L'Institut del Teatre és una escola fantàstica jutjant únicament, encara que no he anat mai a cap classe, la gent que en surt. Jo, a vegades, em sorprenc amb les interpretacions de gent jove que comença. La gent jove aquí a Barcelona té moltes oportunitats actualment sobretot a través de la televisió, perquè els necessita. Quan no passava això, els actors sortien de l'Institut i era molt difícil treballar, perquè hi havia poca feina a televisió i teatre. Ara, jo diria que no hi ha cap actor jove que hagi acabat els estudis, que no hagi fet papers importants a TV3 i hagi fet el salt al teatre. Els professionals estan molt pendents de la gent que surt de l'Institut. Ens trobem en un moment esplèndid del teatre català i, si a les possibilitats del teatre hi afegim les de la televisió, els joves actors tenen moltes oportunitats per treballar.

R: També s'han estrenat a Barcelona obres d'altres països que han tingut un èxit precedent a Londres o a Broadway. Considera

que aquest fet és perjudicial pel teatre català?

J.M.P.: No, de cap manera. Hi ha una cosa claríssima: si s'estrena a Barcelona una obra que ha estat un èxit, no solament al seu país d'origen, sinó a tot el món, això significa que tot el món no és ximple i que aquella funció té alguna cosa. A mi em sembla que s'han d'estrenar moltes obres d'autors estrangers al mateix temps que també s'han d'estrenar totes les obres que siguin possibles d'autors catalans. Seria un signe de tancament, de provincianisme, de falta de visió, només estrenar obres catalanes. Sense sortir de Barcelona, el públic té l'oportunitat de veure les obres que interessin al públic americà, francès o anglès. És el cas, per exemple, d'*Àngels a Amèrica* que és l'obra més important que s'ha fet a tot el món als darrers anys i, a més, és l'obra que es va triar per inaugurar les activitats del Teatre Nacional de Catalunya, perquè és el text que millor parla i reflecteix la problemàtica de la societat actual amb temes com els governs autoritaris, la sida, l'amor, el desamor, ... A mi em sembla que és molt bo que la cartellera d'una ciutat, d'un país, estigui plena de teatre nacional i estranger.

R: Continuem amb l'obra *Àngels a Amèrica*. Quan es va estrenar va sorgir una desafortunada polèmica sobre si, tot i sent una obra d'un autor estranger, s'estrenava al Teatre Nacional de Catalunya.

J.M.P.: Jo, en aquest aspecte, sóc molt radical. Si hi hagués una obra d'un autor català tan bona com *Àngels a Amèrica* s'estrenaria segur i corrents. No hi és, per tant ... La gent, per això, ha demostrat que sí volia veure-la, perquè vam estar sis mesos omplint

cada dia, amb les entrades exhaurides, i vam fer gira per tot Catalunya. Està demostrat que és una obra mestra del teatre. A mi em sembla per desgràcia, i ho dic com a català, que molts d'aquests prejudicis nacionalistes són perjudicials per la vida d'un país. Qualsevol país ha de tenir mires universals i acceptar qualsevol tipus de creació vingui d'on vingui.

R: Per últim, vostè combina teatre i televisió. Quines són les diferències més destacades?

J.M.P.: Teòricament no n'hi ha d'haver cap. Un actor ha de posar tot el que sap, tant davant de la càmera com a l'escenari. El que passa és que són dues maneres de treballar molt diferents. Al teatre normalment hi ha, com a mínim, dos mesos per assajar fins que s'estrena. A la televisió, això és impossible perquè tot es fa sense cap assaig. No es pot perdre el temps i tot es fa massa de pressa. És un miracle que la televisió surti tan bé com surt. Els actors catalans i espanyols tenim una cosa que ens envegen molts estrangers: una gran capacitat d'improvització. Jo crec, per altra banda, que les interpretacions de teatre són més profundes. L'actor, a més, és conscient que el públic del teatre ha fet un esforç, és a dir, ha comprat l'entrada, s'ha desplaçat al teatre, ... En canvi, ningú fa un esforç per veure un programa de televisió. Per això jo dedico tota la meua capacitat a la persona que va al teatre. El nivell d'exigència no és el mateix al teatre que a la televisió.

Mireia Bonache
Marta Batallé
Patricia Díaz

El Celler
BAR - RESTAURANT

Salón de Bodas y
Bautizos.
Especialidad en carne a
la brasa.

Espronceda 41 - Plaza de la Era s/n
Tel. 93 8421101

08430 LA ROCA DEL VALLES

Projectes, reformes, manteniment
Desbrossament i neteja
Podes
Regs per aspersió

Catalunya, 129
Telèfon 93 842 13 00
Mòbil 907 90 58 23
08430 LA ROCA DEL VALLÈS

RENAULT

PUJADAS
AUTOMOCIÓ, S.L.

- Mecànica
- Planxa
- Pintura

C/. Tenor Viñas, 6
Telèfon: 93 842 28 04
La Roca del Vallès
BARCELONA

PERRUQUERIA

C/. Pompeu Fabra, 19.
08430 La Roca del Vallès

Tel.: 93 842 01 83